

substancji i preparatów niebezpiecznych, stwarzających nieuzasadnione ryzyko dla zdrowia człowieka lub środowiska.

§ 2. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą wprowadzania do obrotu substancji i preparatów niebezpiecznych w celu prowadzenia badań naukowych i rozwojowych lub przeprowadzania analiz chemicznych, a także ich stosowania w tych dziedzinach.

§ 3. 1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu w sprzedaży dla konsumentów następujących substancji i preparatów niebezpiecznych:

- 1) zaklasyfikowanych, zgodnie z odrębnymi przepisami, jako bardzo toksyczne lub żrące z przypisanym zwrotem R35;
- 2) metanolu (CAS 67-56-1);
- 3) preparatów zawierających metanol w stężeniach większych niż 3% wagowych.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie obejmuje następujących substancji i preparatów niebezpiecznych zaklasyfikowanych jako żrące:

- 1) środków do czyszczenia na potrzeby gospodarstwa domowego, także zawierających wodorotlenek sodu lub wodorotlenek potasu;
- 2) materiałów stosowanych w budownictwie;
- 3) nawozów mineralnych.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie obejmuje:

- 1) paliw do silników redukcyjnych stosowanych w modelarstwie;
- 2) paliw do silników spalinowych używanych w sportach motorowych;
- 3) paliw pochodzenia roślinnego (biopaliw);
- 4) klejów.

§ 4. 1. Dopuszcza się wprowadzanie do obrotu substancji lub preparatów wymienionych w § 3 ust. 1 pod warunkiem, że osoba wprowadzająca uzyska od na-

bywcy prowadzącego działalność gospodarczą następujące dane:

- 1) nazwę firmy lub imię i nazwisko;
- 2) adres;
- 3) numer NIP.

2. Osoba wprowadzająca do obrotu substancje lub preparaty niebezpieczne zobowiązana jest przechowywać dane, o których mowa w ust. 1, na potrzeby organów nadzoru przez okres 5 lat.

3. W przypadku substancji i preparatów bardzo toksycznych oraz metanolu i preparatów zawierających metanol w stężeniach większych niż 3% wagowych, osoba wprowadzająca je do obrotu, poza uzyskaniem od nabywcy danych wymaganych zgodnie z ust. 1, zobowiązana jest raz na pół roku do zgłoszenia listy odbiorców właściwemu państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu.

§ 5. Substancje i preparaty, o których mowa w § 3 ust. 1, mogą być stosowane w działalności zawodowej pod warunkiem:

- 1) zgłoszenia właściwemu terenowo państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu, po raz pierwszy najpóźniej w dniu ich nabycia;
- 2) prowadzenia przez użytkownika szczegółowej ewidencji ich rozchodu;
- 3) zabezpieczenia przed przejęciem ich przez osoby niepowołane.

§ 6. 1. Substancje i preparaty, o których mowa w § 3 ust. 1, mogą być wprowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pod warunkiem udokumentowania — przez osobę wprowadzającą je do obrotu — prowadzenia działalności gospodarczej.

2. Osoby nieprowadzące działalności gospodarczej w przypadku określonym w ust. 1 powinny przedstawić dokument uzasadniający cel wprowadzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

800

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 9 kwietnia 2003 r.

w sprawie wielkości współczynników korygujących

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. Nr 199, poz. 1672) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wielkość współczynników korygujących do ustalenia różnicy między nośnością lub mocą napędową statku wprowadzonego do eksploatacji i statku złomowanego.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165).

§ 2. Określa się wielkość współczynników korygujących:

1) statki do przewozu ładunków stałych:

- a) barki motorowe o nośności mniejszej niż 450 ton — 1,50,
- b) barki motorowe o nośności od 450 ton do 650 ton — 1,00,
- c) barki motorowe o nośności większej niż 650 ton — 0,80,
- d) barki pchane lub holowane o nośności mniejszej niż 450 ton — 1,50,
- e) barki pchane lub holowane o nośności od 450 ton do 650 ton — 1,00,
- f) barki pchane lub holowane o nośności większej niż 650 ton — 0,60;

2) zbiornikowce:

- a) barki motorowe o nośności mniejszej niż 450 ton — 1,20,
- b) barki motorowe o nośności od 450 ton do 650 ton — 1,00,

- c) barki motorowe o nośności większej niż 650 ton — 0,80,
- d) barki pchane lub holowane o nośności mniejszej niż 450 ton — 1,20,
- e) barki pchane lub holowane o nośności od 450 ton do 650 ton — 1,00,
- f) barki pchane lub holowane o nośności większej niż 650 ton — 0,80;

3) pchacze lub holowniki:

- a) pchacze lub holowniki o mocy napędowej mniejszej niż 300 kW — 1,20,
- b) pchacze lub holowniki o mocy napędowej większej niż 300 kW — 0,80.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

²⁾ Niniejsze rozporządzenia traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, na podstawie art. 24 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żegluga Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. Nr 199, poz. 1672).

801

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 14 kwietnia 2003 r.

w sprawie wzoru księgi chorób zakaźnych zwierząt, wzorów raportów oraz sposobów przekazywania informacji o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt

Na podstawie art. 20a ust. 6 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór księgi chorób zakaźnych zwierząt stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Informacje o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających natychmiastowemu zgłoszeniu powiatowi lekarze weterynarii przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii telefaksem lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji:

- 1) natychmiast — po stwierdzeniu pierwotnego ogniska choroby na obszarze powiatu;
- 2) w pierwszym dniu roboczym każdego tygodnia — o wystąpieniu ognisk wtórnych choroby, z poprzedniego tygodnia kończącego się o północy w niedzielę.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w formie raportu, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Informacje o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających natychmiastowemu zgłoszeniu powiatowi lekarze weterynarii przekazują za każdy miesiąc, w formie zbiorczej, wojewódzkim lekarzom weterynarii, w terminie do 5. dnia następnego miesiąca.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, wojewódzcy lekarze weterynarii przekazują za każdy miesiąc, w formie zbiorczej, Głównemu Lekarzowi Weterynarii, w terminie do 7. dnia następnego miesiąca.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazywane są w formie raportu, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450.